ANUL XIII. — No. 2073. 6 PAGINI 3 LEI Marţi 9 Iunie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

Ripensia şi Unirea Tricolor în finala Cupei României

Un splendid plongeon al lui Pavlovici (Ripensa)

Doi finalişti la înălţimea importanţei competiţiei

S'au consumat eri semifinalele competiţiei, care în erarhia popularităţii câştigă teren necontenit şi în scurt timp va depăşi chiar interesul pe care isbuteşte să-l suscite campionatul naţional.

Semi finalele Cupei României s'au terminat cu victoriile indiscutabil meritate ale Ripensiei şi Unirei Tricolor.

Finala, matchul decisiv, întâlnirea de apoteoză a probei în care au pornit în cursă 130 de echipe, va avea doi protagonişti cu state de serviciu bine stabilite în footballul românesc.

Ripensia, cel mai autorizat reprezentant al footballului provincial, va întâlni în finală pe Unirea Tricolor, echipa bucureşteană care a realizat cea mai frumoasă carieră în cupă, iar pentru momentul în care ne aflăm, merită consideraţia de reprezentant demn al Capitalei.

Pentru Ripensia, succesul de eri constitue o verigă din lanţul unor performanţe justificate de clasa echipei, iar Unirea Tricolor a obţinut eri o meritată satisfacţie.

Harnicii conducători ai Unirei Tricolor, cari în sport luptă pentru un ideal frumos, înregistrează cu ascensiunea în Cupă o recompensă demnă de subliniat.

Schileru, Soni, Sucitulescu, Boteanu, Steinbach etc. toţi au merite egale, acoperind de glorie culorile unui club în care joacă totdeauna conştienţi de datoria pe cari o au.

In succesul Unirei Tricolor vedem mai mult decât un rezultat, decât un scor pur şi simplu, vedem succesul unui club de cartier, unde se lucrează pentru ameliorarea clasei locale a footballului.

Iată dece, întâlnind în finală pe Ripensia, Unirea Tricolor îşi va consacra meritele incontestabile, cari în aceste coloane i-au fost în nenumărate rânduri recunoscute.

LIS

ASPECTE

Semifinalele Cupei României şi-au dat eri duhul la Venus, trecând la activul footballului încă 18.000 de spectatori şi două matchuri pline de emoţii.

Ca de obiceiu, porţile sunt serios asaltate şi'n pericol iminent de a fi culcate la pământ. Natural, cei cari au rămas fără bilete, din lipsă de timp sau de bani, recurg la tot soiul de trucuri şi gangsterisme ca să înşele vigilenţa controlorilor. Un domn cu monoclu a luat din mâna unui băiat cu şorţ alb o tavă de prăjituri, şi-a făcut loc cu coatele şi a intrat radios:

— Sunt dela bufet!

Arena Venus pare o imensă cuirasă de lemn, iar terenul, în mijloc, o admirabilă masă de biliard cu chenare albe. In stilul marilor arene din Occident, arena Venus a avut eri o înfăţişare demnă de marile metropole din Apus.

Deşi la porţi cordoanele de jandarmi s'au încăpăţânat să nu lase pe nimeni să treacă, totuşi tribunele încep să se populeze.

Natural, centrul tribunei, are cea mai mare căutare. E firesc, vizibilitatea e mai bună, se poate vedea la ambele porţi. Se discută mult, se fumează exagerat. Un domn nu suferă însă fumul şi protestează.

— Ia lasă-mă dom'le, am plătit şi sunt suveran pe locul meu.

Un fumător reaminteşte o definiţie a «Gazetei Sporturilor»:

— Desigur, M. S. Publicul.

— E'n regulă, dar cu-atâta fum, aţi devenit R. M. S. Publicul.

Ripensia şi Universitatea eşind pe teren îl obligă pe d. Ionescu Ţope să dea primul ţignal. Un moment de linişte ca în memoria vreunui mare dispărut. Emoţie generală. Ripensia începe jocul.

D. Balaci a ridicat ochii spre cer:

— Cu Dumnezeu înainte şi cu Cupa'n braţe.

Passele curg, shoturile vin cascadă, iar poporul aşteaptă inevitabilul: un goal.

Clujenii au luat-o pe dreapta, un shot cu dreptul şi dreapta credinţă a d-lui Balaci a fost un moment torpilată: a marcat Universitatea.

Desigur, surpriză. Mare surpriză. Dar Universitatea joacă bine. Bine, spus cu gura plină. Clujenii sunt de nerecunoscut. Au un suflu inepuizabil, se înţeleg de minune, sunt peste tot. Printre băncile încărcate cu spectatori s'a strecurat impresia că «U» va juca în finală.

Iată însă că la un moment dat, Schwartz a măsurat cu compasul celebrul «unghiu» al lui Dobai, i-a trimis plocon o minge «cu aţa'n sus» şi «calul» a zămislit un goal, frate gemen cu cel marcat lui Liverpool.

Un ripensist răsuflă uşurat şi constată:

— Maurul şi-a făcut datoria.

Un spectator se miră candid:

— Ia' uite dom'le, eu nu sunt maur, şi-am făcut datorii cât păr în cap...

Clujenii însă nu glumesc. Sunt porniţi pe victorie şi nu au astâmpăr până nu marchează al doilea goal.

La repriză Universitatea a câştigat semi-semifinala cu 2—1.

Câţiva juventişti, siguri de victorie, discută despre finala «U» —Juventus.

Şi din nou clujenii dau asaliuri disperate la poarta lui Pavlovici.

Un plongeon, o bară, o terţă. Cincisprezece minute de rafală clujeană. Dar ce folos! Cele douăzeci de minute «Arsenaliste» ale Ripensiei au intrat în funcţie. Timişorenii au început să domine situaţia şi mingea se plimbă dela unul la altul, legată parcă de o sfoară nevăzută. «Calul» face o cursă rapidă şi egalează. E 2—2.

Cine va învinge? iată marea întrebare care şi-o pun toţi cei de faţă.

Dobai lămureşte situaţia, descoperindu-şi subit veleităţi de en-grosist: marchează alte două goaluri. Soarta a fost pecetluită: în momentul în care i-a intrat lui Sepci al patrulea goal, Ripensia a intrat în finala «Cupei României».

D. Elekeş, discută vesel cu d. Ilie Lazăr:

— Ce zici de Dobai cum a marcat toate goalurile?

— Era şi firesc. Câte-un goal de fiecare picior...

— Bine, dar a marcat patru!

— Exact. Dar se vede c'ai uitat că lui Dobai îi zice «calu».

— Cal de Derby a fost azi, complectează d. Balaci.

Celelalte două semifinaliste intră şi ele pe teren. Prima Unirea Tricolor, apoi Juventus. Se fac formele legale în timp ce d. Nae Lucescu se minunează ce largă e poarta apărată de Petrică Rădulescu.

Jocul a'nceput. D. Nae Lucescu are o dorinţă:

— Aş vrea să marcăm noi primul..

— Goal! explodează galeria.

D. Nae Lucescu e mulţumit că Soni i-a... marcat vorba din gură. D. Voicu Niţescu îi trimete bezele lui Soni.

D-na Popescu, bandajată la o mână e dezolată:

— Şi eu care credeam că n'o să-i intre nimic lui Creţeanu.

Altă victimă a lui Soni Niculescu e d-ra Marga Rădulescu. In urma eşecului lui Creţeanu, blonda şi drăgălaşa vedetă dela Alhambra a făcut un cap atât de desnădăjduit, încât dacă ar fi văzut-o, chiar cel mai înfocat suporter unirist ar fi regretat... gafa lui Soni.

Juventiştii se încurajează între ei.

— Mai e timp de marcat!

— Păi asta zicem şi noi, intervine prompt d. Paul Bandi.

Jocul continuă. Cu ambiţie, cu duritate. D. Nae Lucescu, cu un ciubuc în gură, aleargă şi suflă ca o locomotivă din gara de Est. A măsurat toată tuşa de aproape o sută de ori, dând sfaturi, încurajând băieţii lui din Obor.

In timp ce câţiva suporteri juventişti cari perseverează în optimism, fac planuri de viitor, De Vittor egalează...

După odihna acordată de d. Miti Niculescu, d. Nae Lucescu, văzând că a prins, aplică din nou formula:

— In repriza asta aş vreea să marcăm noi primul...

— Goal! exaltă galeria.

Iar Soni Niculescu... D. Voicu Niţescu nu-şi mai încape în piele.

Un puşt dintr'un copac îmbie cu tot sufletul:

— Mişto Soni, mişto Soni!

Oborenii fac joc mare. Burghiul înaintării uniriste sfredeleşte apărarea juventiştilor şi inima suporterilor roş-albastri.

Bogdan a trecut de câţiva adversari, a centrat şi... Soni marchează din nou.

Tatăl lui Soni se bucură:

— Joacă pe note!

— Şlagăr mare, se bucură un oborean.

Traian Ionescu îşi mângâie şi el amorul propriu cu un goal.

E 4 — 1.

— Bravo Unirea! Haide Unirea!

D. Tudor Muşatescu e radios pentru binecuvântatul motiv că echipa lui «nea Nicu» e compusă numai din «Escu».

Semifinalele s'au jucat. Cupa României e jumătate la Timişoara şi jumătate în gura Oborului...

Unde va fi la 21 Iunie?

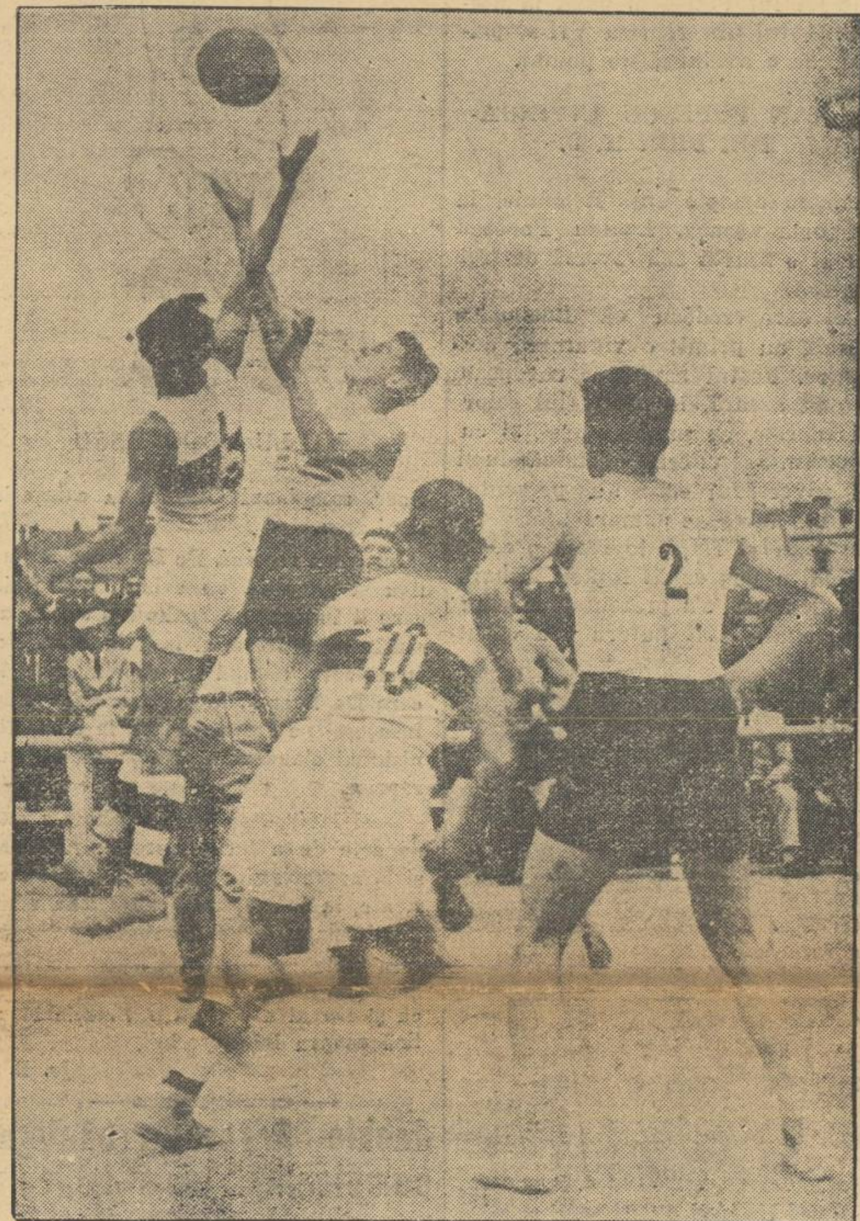
A. Nol

A murit Gogea Mitu

Azi noapte târziu, mult prea târziu pentru a putea căpăta detalii mai ample, am primit ştirea că Gogea Mitu a încetat din viaţă.

Colosul suferea de o boală incurabilă.

Internat, acum două săptămâni, la sanatoriul militar, Gogea Mitu n'a mai părăsit patul şi aseară şi-a dat obştescul sfârşit.

Un aspect dela finala campionatului naţional de basket-ball

Sportul Studenţesc a câştigat campionatul national de basket ball

Eri s'a disputat pe terenul Universitarilor, finala campionatului naţional de basketball între Sportul Studenţesc şi S. G. Sibiu.

Intâlnirea s'a desfăşurat în faţa unui public extrem de numeros.

Sportul Studenţesc a învins S. G. Sibiu cu 61—12, după ce la pauză conducea cu 34—2, cucerind astfel titlul de campion naţional.

Inainte de începerea matchului, d. Schussnig conducătorul sibienilor, a înmânat căpitanului Sportului Studenţesc un fanion în culorile clubului, rostind şi o scurtă cuvântare în care şi-a exprimat bucuria de a se fi dat ocazia echipei S. G. Sibiu de a evolua la Bucureşti, sperând tot odată că relaţiunile sportive dintre cele două cluburi vor continua.

La fluerul d-lui arbitru Tomescu, echipele aliniază următoarele formaţii:

Sportul Studenţesc: Riegler, Belitoreanu, Alexandrescu, Sădeanu, Lecca, Russu şi Kundagcian.

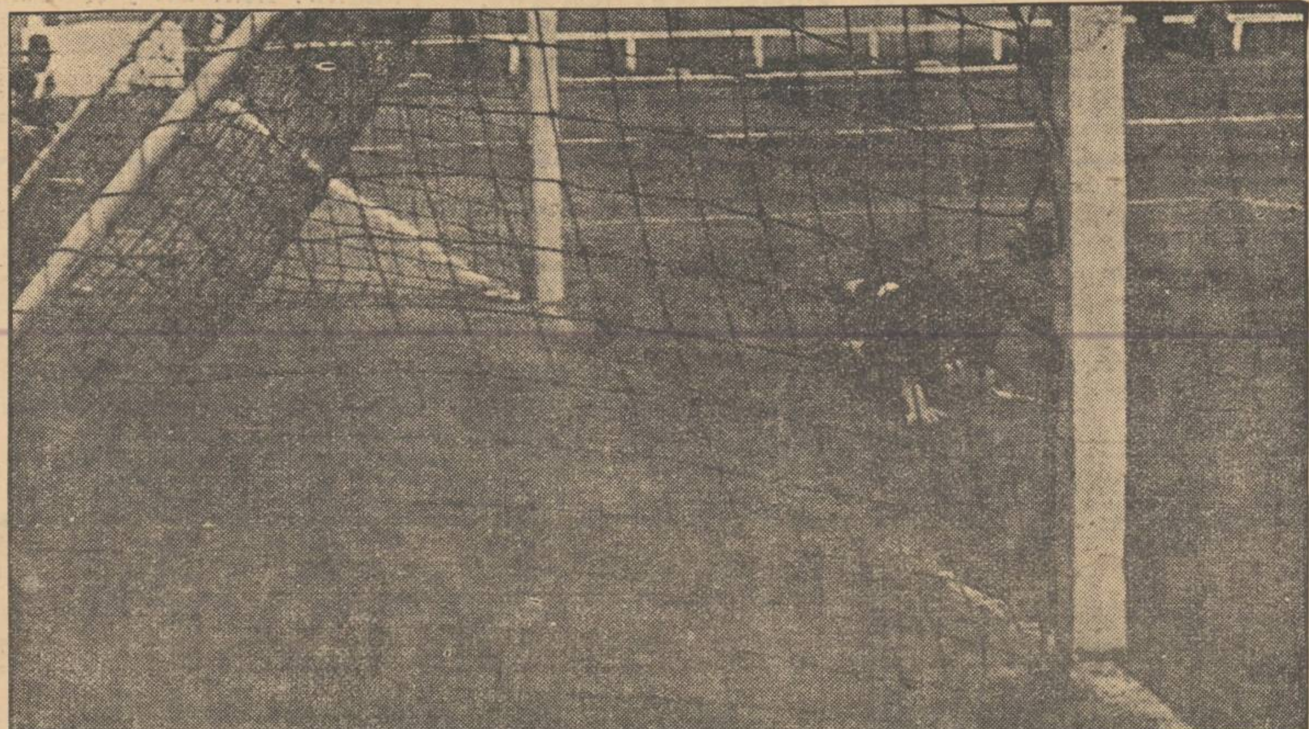
S. G. Sibiu: Haffer, Barth, Heidel, Zoller, Halmen, Zacharias şi Speck.

Jocul începe în nota de dominare a gazdelor, cari iau conducerea prin punctele marcate de Alexandrescu. Oaspeţii reacţionează timid, astfel că Sportul se distanţează, la pauza mare diferenţa de scor fiind net în avantajul universitarilor.

După pauză, sibienii refac din terenul pierdut. Intreaga echipă munceşte mult pentru reducerea diferenţei de scor. In jocul de câmp, oaspeţii reuşesc uneori să întreacă gazdele, pierd însă în faţa coşului. De altfel se obsearvă că sibienilor le lipseşte precizia necesară, spre a marca. Nu cedează însă şi graţie lui Heidel care a fost cel mai bun din echipă, sfârşesc matchul cu un scor destul de frumos pentru o formaţie atât de tânără ca S. G. Sibiu.

Invingătorii au făcut o partidă

(Continuare în pag. II-a)

Stânga: Sonny Niculescu marchează al doilea goal pentru echipa sa, reluând direct din aer o passă primită dela Bogdan. *Mijloc:* Bogdan în luptă cu Dragomirescu, pentru un balon care s'a ascuns speriat între picioarele lor. *Dreapta:* Creţeanu a plonjat, dar balonul, tras cu adresă de Traian Ionescu, se odihneşte în plasă.